

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 24 d'abril de 2008

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. C.G.G. va presentar davant de l'Hble. Batllia, demanda laboral contra la societat HOTELERIA UNIDA EDEN ROC SA (H. SA) en reclamació de la quantitat de 12.705,42.-€, juntament amb els interessos legals corresponents, en concepte d'hores extraordinàries (10.874,18.-€) i de dies festius (1.831,24.-€).

II.- La societat H. SA va plantejar l'excepció de prescripció de l'acció i sobre el fons es va oposar a totes les pretensions de la part actora, manifestant que la Sra. GARCIA gaudia de la llibertat d'organitzar el seu temps de descans com ho volia, tenint la possibilitat de tenir una hora i preferint ella tenir només mitja hora i sol·licitant de l'empresa la possibilitat de dinar o sopar al menjador de l'Hotel; que els dies festius treballats foren pagats a la Sra. GARCIA en efectiu, segons rebuts signats per ella.

III.- Per sentència de data 5 d'octubre del 2007, l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles, secció civil, donant lloc en part a la demanda de l'agent, va condemnar la societat H. SA a pagar a la Sra. C.G.G. la quantitat neta de 11.359,82 €, amb els interessos legals comptadors

des de la data de contesta a la demanda; a cotitzar les diferents quantitats d'havers laborals a la CASS, de conformitat amb el que estableix el VI Considerant; a lliurar a la treballadora un certificat de serveis prestats en els termes establerts en el VII Considerant; a satisfer les despeses processals causades.

IV.- Contra aquesta resolució la societat H. SA ha interposat recurs d'apel·lació.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN.

FONAMENTS DE DRET

I.- La part que recorre manifesta que el primer jutge ha comès un error de càlcul sobre el total d'hores extraordinàries; les quines equivalen a 2.719,47 €; que els dies festius obligatoris de l'any 2006 han estat pagats segons documents n° 3 i 4 adjuntats a l'escrit de contesta a la demanda; que l'empresa va cotitzar a la CASS la suma de 512,96 € corresponents als dies festius pagats durant els anys 2003 a 2005, i que per tant no pot ésser condemnada a pagar dues vegades el que ja ha pagat.

II.- Per contracte escrit de data 1 de juny del 2004, la societat H. SA va contractar la Sra. C.G.G. per fer de recepcionista en diferents hotels del grup, amb els horaris laborals d'entrada i de sortida del treball que consten en el Llibre i en el Pla Horari que en principi serà: torn 1, 8 à 16h, inclòs 60 mn per dinar, torn 2, 16 a 24 h inclòs 60 mn per sopar; i amb un salari brut de 1.163,19 € al mes, distribuït de la següent manera: salari horari x 40 hores setmanals = 783 €; 4 hores extraordinàries setmanals de la 41-44 al 25% = 97,85 €; 1 hora extraordinària setmanal de la 44-48 al 50% = 29,35 €; complement assalariat variable = 198,47 €; avantatges materials = 54,03 €. Per carta de data 19 d'abril del 2006, la treballadora va rescindir la relació laboral entre les parts.

III.- S'ha de posar de manifest que en tràmit d'apel·lació la societat H. SA no nega que la Sra. C.G.G. hagi realitzat les 390 hores extraordinàries reclamades,

sinó que només declara que s'ha efectuat un error en el càlcul de les mateixes, atès que el preu de l'hora extraordinària s'estableix a 7,34 €, si es considera el contracte de treball no preveu de cap de les formes que la hora suplementària de la 46 a la 48ena és de 29,35 € al dia, sinó que preveu aquesta quantitat pel mes, i per tant la hora extraordinària per setmana s'obté dividint la suma de 29,35 € per 4. S'ha d'estimar aquest motiu del recurs de la societat H. SA, que no constitueix cap argument nou en tràmit d'apel·lació, sinó que resulta de l'aplicació del contracte de treball firmat entre les parts que s'imposa als litigants i del qual es demana l'execució.

En efecte, es desprèn clarament de que fou pactat en el apartat 6 del contracte de treball, que el salari brut de 1.163,19 € correspon al salari mensual, constituït pel salari base, més 4 hores extraordinàries setmanals al 25% i 1 hora extraordinària setmanal al 50 %, més complements i avantatges. Per tant, la quantitat de 29,35 € en concepte d'hora extraordinària setmanal al 50%, correspon a la quantitat resultant de la totalitat de les hores extraordinàries setmanals al 50%, realitzades en el mes i no al preu individual de l'hora setmanal extraordinària. Per més prova, es pot comprovar que essent el salari base de 40 hores setmanals de 783,47 €, el salari horari correspon a l'import de 4.90 €, l'hora extraordinari al 50% a l'import de 7.34 €, i el total de les 4 hores extraordinàries al 50% realitzades cada mes a 29,35 €. En conseqüència correspon a la Sra. C.G.G. percebre per la realització de 390 hores extraordinàries al 50%, la quantitat de 2.862,60 € bruts i de 2.719,47 € nets.

IV.- Respecte als dies festius obligatoris de l'any 2006 també s'ha d'estimar el recurs atès que consta en la liquidació laboral que es va abonar a la Sra. C.G.G., 9 dies festius, per un import de 456,92 €, que corresponen als dies festius considerats treballats pel primer jutge segons el contingut del Llibre de Treball; per tant la Sra. C.G.G. va percebre per aquest concepte, la quantitat que li corresponia i no pot ara demanar més.

V.- En canvi, pel que fa a les cotitzacions a la CASS, s'ha de desestimar el recurs de la societat H. SA, atès que les cotitzacions litigioses han estat realitzades per l'empresa posteriorment a la demanda de l'actora. Ara bé, la societat H. SA no haurà de pagar

dues vegades la mateixa cosa, ja que la CASS tindrà en compte l'execució prèvia de la sentència per part de l'empresa i no podrà demanar un doble pagament.

VI.- L'estimació parcial del recurs determina no fer especial condemna en costes de segona instància, les despeses judicials de primera instància quedant a càrrec de la societat demandant, atès que en matèria laboral, encara que la demanda del treballador sigui estimada parcialment, és costum posar les costes processals a càrrec de l'empresari.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

Estimar en part el recurs de la societat H. SA;

Reformar la sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal de Batlles de data 5 d'octubre del 2007 en el sentit de condemnar a la societat H. SA a satisfer a la Sra. C.G.G., la quantitat de 2.719,47 € amb els interessos legals meritats a comptar de la contesta a la demanda;

Confirmar l'esmentada resolució per la resta de les seves disposicions;

Sense fer especial imposició de costes de segona instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-